

ΤΟ ότι ο πεζογράφος Νίκος Μπακόλας τιμήθηκε με το πρώτο κρατικό βραβείο μυθιστορήματος για το βιβλίο του «Η μεγάλη πλατεια», είναι γνωστό. Λιγότερο γνωστή είναι η επαγγελματική του ιδιότητα ως δημοσιογράφου, και ειδικότερα, σαν καλλιτεχνικός συντάκτης και κριτικός. Σ' αυτούς, κυρίως, τους ευαίσθητους και εύκολα παρεξηγήσιμους τομείς, πρόσφερε απλόχερα και την πλούσια γνώση του και την προσωπική δημιουργικότητά του, πάντα με επαγγελματική ευσυνειδησία, από τα πρώτα βήματα της δημοσιογραφικής του σταδιοδρομίας, εκεί γύρω στο 1960.

Πόσους και πόσους δεν στήριξε προβάλλοντας το έργο τους με εγκυρότητα, είτε στο θέατρο και τον κινηματογράφο, είτε στη ζω-

Οφειλή

γραφική, τη μουσική ή τη λογοτεχνία. Ποτέ απ' υψηλού, πάντα προστρέχοντας ο ίδιος στις πηγές, έτοιμος να σε εγκαρδιώσει με το λόγο του και προπαντός με πράξη, αυτός ο, δήθεν, «κλειστός» και «βαρύς» για ορισμένους.

Από τους πρωτεργάτες του Φεστιβάλ Κινηματογράφου, σαν υπάλληλος τότε της ΔΕΘ και ενεργό μέλος της «Τέχνης», από τους θερμούς φίλους του «Θεάτρου Τέχνης» και του Κουν, αλλά και κάθε σοβαρής θεατρικής προσπάθειας στη Θεσσαλονίκη, όπως εξάλλου και σε κάθε δημιουργική

έκφραση παρών. Αυτό προκύπτει από τα διάσπαρτα κείμενά του στις εφημερίδες «Δράση» και «Ελευθερος Λαός», «Νέα Αλήθεια» και «Ελληνικός Βορράς», «Θεσσαλονίκη» και «Μακεδονία» έως πρόσφατα, αναδεικνύοντας έτσι το άλλο σκέλος της αθόρυβης προσωπικότητάς του, μιας προσωπικότητας που πρωτοπόρησε όχι μόνο με το πεζογραφικό της έργο, αλλά και μέσα από τις καθημερινές αναγυρτήσεις του δημοσιογραφικού λειτουργήματος, όπως το άσκησε ο Νίκος Μπακόλας.

ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΧΑΣ